

Φλώρα Κανδηλάκη

δοξον και άπίθανον να δραματοποιήση και τὸ ἐπέ-
τυχε χάρις εἰς τὸ τάλαντόν του, τὸ ὁποῖον ἐν τῷ
ἔργῳ τούτῳ ἐκδηλοῦται διὰ τῆς κρίσεως καὶ τῆς αἰ-
σθητικῆς παρατηρήσεως ἐν ταῖς λεπτομερείαις. Κα-
τάρθωσε νὰ δώσῃ ἐνδιαφέρουσαν πλοκήν. Πειράται
νὰ καταστήσῃ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἐγγόνου ἀληθο-
φανῆ, ἢ διαδοχικῇ δ' ἐμφάνισι αὐτοῦ πρὸ τῆς ὑπη-
ρετρίας, τοῦ ὑπηρέτου, τῆς ἀνεψιάς καὶ τῆς μνηστῆς
εἶνε ἐπαναλήψεις, αἵτινες ἐὰν δὲν ὑπῆρχε δεξιότης θὰ
κατεβάρθρωσαν τὸ ἔργον. Καὶ τοῦ ἡθοιοῦ δύσκολο
ἢ θέσις, ἀνάγκαζομένου νὰ διατελῇ ἐν συνεχείᾳ
ἐκπλήξει διὰ τὴν ἐγκάρδιον ὑποδοχὴν. Μόνον μία
ἀπορία γεννᾶται: Ἡ μνηστὴ δὲν ἐννοεῖ ἐκ
τῆς νοσηρᾶς παραισθήσεως ὅτι δὲν ἦτο δυνατόν ὁ
ἐγγονος νὰ ἐκκληφθῇ ὡς πάππος, ἀφοῦ ἐμεσολάδη-
σε τεσσαρακονταετίᾳ καὶ πλέον. Ἀλλ' οὔτε ὁ ὑπη-
ρέτης δὲν ἀνεγνώρισε τὴν πλάνην. Ἰσως διότι
ἔχει καὶ αὐτὸς ψευδαισθήσεις, καίτοι ἐν τῷ προλόγῳ
δὲν ἐμφανίζεται, τὸν δικαιολογεῖ δὲ καὶ ἡ ὑπέργηρος
ἡλικία. Ἀλλ' ἢ ἀνεψιά; Πῶς αὕτη νομίζει ὅτι ὁ
μνηστὴρ θὰ ἔχῃ ἀκόμη τὴν νεανικὴν μορφήν;

Καὶ εἰς τὸ ἔργον αὐτό, ὁ πρίγκηψ δεικνύει τὴν
συμπάθειάν του πρὸς δύο ἐπικίνδυνα σκηνικά: τοὺς
μονολόγους καὶ τὰς παύσεις. Τὸν πρόλογον ἄλλοι
κατέκριναν καὶ ἄλλοι ἐδικαιολόγησαν· ἡμεῖς τὸν
θεωροῦμεν ἀναγκαῖον. Καὶ διὰ τὴν ἀντίθεσιν τὴν
φυσιολογικὴν καὶ τὴν ψυχολογικὴν καὶ διότι ἡ σκηνὴ
τοῦ ἀποχωρισμοῦ προδιαθέτει ὅπως δεχθῶμεν τὴν
κατόπιν πράξιν ψυχικῶς ἑτοιμοί. Τὸ μεσολαβεῖν μόνον
διάστημα εἶνε τόσο μακρόν, ὥστε ἀμφιβάλλομεν ἂν
εἰς ἄλλο ἔργον ὑπάρχῃ παρόμοιον χρονικὸν χάσμα.
Ἡ Κυβέλη εἰς τὴν β' πράξιν ὡς πρὸς τὴν τέ-

χνην ὑπέρροχοι· κατὰ δὲ τὴν μορφήν, ὁ ἀντίπους τῆς
Κυβέλης, ἀπαισία, μετὰ τὰς ρυτίδας καὶ τὴν βωδὴν
θλίψιν καὶ ἐγκαρτέρησιν. Ὁ κ. Ροζάν, ὅστις διὰ
δευτέραν φοράν ὑποδύεται γεροντικὸν ρόλον, ἀπα-
ράμιλλος εἰς ἑκφράσιν, ἐμιλίαν, κινήσεις.

Αἱ ἀμφιέσεις, ἐπτανησιακῆς ἀρχοντιάς, καὶ ἡ δια-
σκευὴ δεικνύουν τὴν προσεκτικὴν καλαισθητικὴν
χεῖρα, ἥτις τὰ πάντα ἐρρύθμισε.

Τοῦ δράματος προηγήθη ἡ κωμωδία τοῦ Οὐδίνου
«Κάτι ξέρω». Ἐνας σύζυγος ἐν ἀνία ψιθυρίζει τρα-
γουδι, τὸ ὁποῖον ἀρχίζει: «Καὶ ἔμωσ κάτι ξέρω, ποῦ
δὲν θὰ σοῦ τὸ πῶ». Αὐτὸ γί.εται ἀφορμὴ μιᾶς οἰκο-
γενειακῆς σκηνῆς παρεξηγήσεων, ἀπὸ τὴν ὁποία
σῴζεται διὰ τῆς φυγῆς.

Δημοτικὸν Θεάτρον. — Θίαςος Ἐνκελ-Πα- παϊωάννου

Ὁ «Φάουστ» εἶνε ἀπὸ τὰ μεγαλοπρεπέστερα
ἔργα τῆς λυρικῆς μουσικῆς ὅταν παίζεται τέλεια. Τὰ
μέσα ἐν Ἀθήναις εἶνε τόσο πενιχρά καὶ ἡ ὑποστή-
ριξις τόσοσιν νωχελῆς, ὥστε δὲν εἶνε δυνατόν νὰ δια-
κινδυνεύσῃ εἰς θίαςος χρήμα διὰ νὰ ἀνταποκριθῇ
πλήρως εἰς τὰς ἀιώςσεις τῆς τέχνης. Ὁ κ. Χατζη-
λουκάς δὲν πρέπει νὰ καταλέξῃ εἰς τὸ ἐνεργητικόν
τοῦ τὸν ρόλον τοῦ Φάουστ· εὐτυχῶς ἔχει ἄλλας ἐπι-
τυχίας, ὥστε νὰ μὴ κριθῇ αὐστηρῶς. Ἡ κ. Κυπαρίσση
ὡς Μαργαρίτα, καίτοι ἀδικουμένη ἀπὸ τὴν σωματικὴν
τῆς εἰσπλάσιν, ἐτραγουδῆσε πολὺ καλὰ. Καλλιστος ὁ
κ. Βλαχόπουλος, καὶ ὁ κ. Ἀγγελόπουλος εἰς τὸ ὀλί-
γον μέρος τοῦ. Ἡ κ. Χατζηχρήστου, ἀδελφὴ τῆς κ.
Κυπαρίσσης, ἐτραγουδῆσε συμπαθητικά. Τὸ κουαρτέτο
τῆς γ' πράξεως ἐτετέλεσθη καλὰ, ἐπιτυχῆς δὲ ἡ φαν-
ταστικὴ εἰκὼν τῆς τελευταίας πράξεως, ἣν παρου-
σίασε τὸ μπαλέτο.

Οἱ «Μπαγαπόντες», παλαιοτάτη ὀπερέττα τοῦ
Ζίρερ, ἔχουν ἐλαφρὰν μουσικὴν καὶ χοροὺς χαριτω-
μένους. Εἰς τὸ ἔργον αὐτό, τὸ ὁποῖον διὰ τὴν ποικι-
λίαν καὶ τὴν ζωηρότητα εὐχαρίστως παρακολουθεῖ-
ται, πρωταγωνιστεῖ ἡ δεσποινὴς Φλώρα Κανδηλάκη,
ἀναδεικνυομένη ἡδὴ καὶ ὡς χορεύτρια. Εἰμπορεῖ νὰ
εἰπῇ τις ὅτι εἶνε ἀπὸ τοὺς πρώτους, ἂν μὴ ὁ καλλιτε-
ρος, ρόλους τῆς. Τραγουδεῖ εὐμορφα, χορεύει Βιενέ-
ζικα, καὶ ἐν γένει παρουσιάζει ἐν σύνολον ἐλκυστικόν.
Εἰς τὸ ἔργον αὐτὸ ἐπίσης ἐπαίξε καλλίτερα ἀπὸ κάθε
ἄλλην φοράν ὁ κ. Παπαϊωάννου, συμπληροῦ δὲ τὴν
ἀρμονίαν τῆς ἐκτελέσεως ἡ κ. Ἐνκελ.

Εἰς τὸν «Κουρέα τῆς Σεβίλλης» ἐνεφανίσθη εἰς
τὸν ρόλον τοῦ Δὸν Βασίλειο ὁ βαθύφωνος κ. Γ.
Λουλούδης, ἄρτι ἀφίχθεις ἐκ Μιλάνου, ἐνθα ἐσπού-
δασε. Ἡ φωνὴ τοῦ, μπάρσοο καντάμπιλε, πολὺ καλὴ.

— Εἰς τὴν «Εὐάν» ἔλαβε μέρος νέα ὑψίφωνος, ἡ
Ἰταλίς κ. Μασσάρη, ἡ ὁποία ἐψάλλε Ἑλληνιστί
καὶ ὁ δούφωνος κ. Μπέλλος εἰς τὸν Ριγολέττον.

— Ἡ κ. Εὐτυχία Καμπανάκη ἐξ ἐνδιαφέροντος
πρὸς τὴν πρόδον τοῦ Ἑλλ. Θεάτρου ἐδέχθη καθ'
ὑψηλὴν ἐπιθυμίαν νὰ παίξῃ μετὰ τὸν θίασον τοῦ Δημο-
τικοῦ. Θὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὴν «Λουκίαν» καὶ θὰ παίξῃ
κατόπιν τὸ πρωταγωνιστοῦν πρόσωπον εἰς τὸ νέον
κωμικὸν μελόδραμα τοῦ κ. Σαμάρα «Ἡ πριγκί-
πισσα τῆς Σάσσαν».

★

Νέον Θεάτρον, θερινόν, προστίθεται. Ἐπιχειρημα-
ταὶ ἐνοικίασαν διὰ 22 ἔτη τὸ τέως Πρακτικὸν Λύ-
κειον ἐν τῇ ὁδῷ Βουλῆς, οὗτινος ἡ αὐλὴ τὴν ἀνοίειν
θὰ διασκευασθῇ εἰς θέατρον ἀνοιγομένην εἰσό-
δου εἰς τὴν Στοὰν Συγγροῦ παρὰ τὸν ἀνδριάντα
Κολοκοτρώνη. Τὸ θέατρον ἐνοικίασαν διὰ μίαν πεν-
ταετίαν οἱ κ. κ. Ἀννίνος, Τσοκόπουλος καὶ Δημη-
τρακόπουλος, οἵτινες καὶ θὰ καταρτίσουν θίασον εἰ-
δικὸν διὰ τὰ «Παναθήναια».